STICUSA KNIPSELKRANT 106

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN
Maandag 2 december 1985

Deel een: "Over Cola Debrot, zijn leven en werken", gehouden door Alex Reinders

MAANDELIJKSE COLA DEBROT VOORDRACHTEN OP DE UNA

WILLEMSTAD – Vandaag is het presies vier jaar geleden dat Cola Debrot stierf in het Rosa Spierhuis te Laren. Gisterochtend is op de Una een aan Debrot gewijde lezing gehouden door mr. drs. Alex Reinders. Naast de la Try Ellislezingen zullen maandelijks, op de zondagochtend, voordrachten over algemeen -culturele of literaire onderwerpen gehouden worden, die, als hommage aan de medicus-jurist-politicus-schrijver Debrot "Cola Debrotvoordrachten" zijn genoemd. Vele mensen hebben hun medewerking al toegezegd en de eerstvolgende spreker zal de heer Jose Capricorne zijn (die dit jaar de Cola Debrotprijs ontving), op 19 januari 1986. De overweging van de heer Reinders om op een universitaire instelling niet alleen wetenschappelijke lezingen te organiseren verwoordde hij met: "Niet alleen de ratio rond de patio!"

Bij de zondagmorgen gehouden voordracht verontschuldigde de heer Reinders zich tegenover zijn publiek (waaronder gouverneur Römer; de zuster van Cola Debrot, mevrouw Beaujon-Debrot; vele neerlandici en vrienden van Debrto) dat hij wellicht niet de meest aangewezen persoon is om iets over Debrot te vertellen, daar eerder genoemde personen dat door hun persoonlijke band met Debrot, waarschijnlijk veel boeiender kunnen dan hijzelf. Gezien hun aanwezigheid zal het hem door die "kenners bij uitstek" wel bij voorbaat vergeven zijn! De heer Reinders bedankte de heer Carlos Dip (die archiefmateriaal beschikbaar heeft gesteld) en mevrouw Maritsa Eustatia (die bezig is met een bibliografie van en over Debrot samen te stellen) voor hun medewerking. De grote belangstelling voor Debrots leven en werk komt tot uiting in de ingestelde Debrotprijs; de onlangs gehouden Debrottentoonstelling; de zesdelige uitgave van zijn Verzameld Werk, waarvan al twee delen zijn verschenen èn het van 22 tot 25 januari door het C.C.C. te houden wetenschappelijk symposium "Over de betekenis van Cola Debrot".

Debrot zelf "aanwezig"

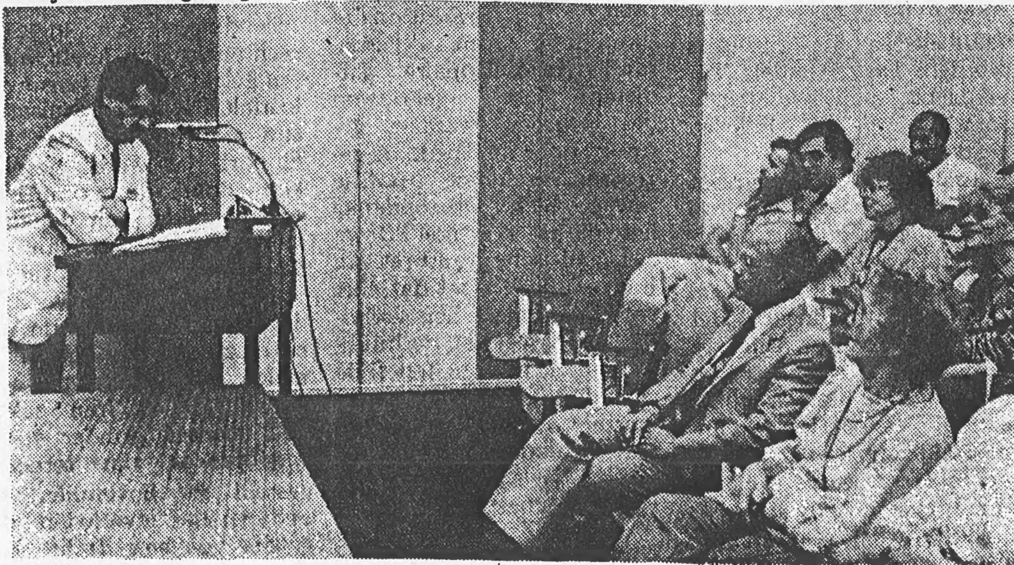
In hoog tempo en duidelijk inspelend op een veronderstelde grote bekendheid onder zijn toehoorders met Debrots levensloop en werk als schrijver èn politicus, schetste de heer Reinders enkele facetten van Cola Debrots politieke en dichterlijke bezigheden. De ingebouwde tegenstellingen in Debrots levensloop zijn volgens de heer Reinders vooral samen te vatten in "en/en" en niet "of/of".

In de loop van de lezing gaf Debrot zelf ook enkele voorbeelden van andere politici annex wetenschappers annex dichters). In de visie van de heer Reinders kun je Debrot een "relativerende ironicus" noemen. Een extra dimensie aan de lezing werd toegevoegd door het laten horen van enkele fragmenten van de Debrotgesprekken die enige tijd geleden zijn uitgezonden door radio Korsow FM; in zijn droog-komische verteltrant verhaalde Debrot o.a. hoe hij in de politiek verzeild raakte.

Debrots zelfironie en relativerend vermogen kreeg volgens de heer Reinders onder andere gestalte in het kwatrijn "de Galerij", geschreven naar aanleiding van de tijd dat hij Gouverneur was (van 1962 tot 15 oktober 1969):

De Galerij

De gouverneur loopt door de galerij.
Daar hangen zijn voorgangers, zij aan zij,
vrijwel vergeten zonder onderscheid.
Hij droomt steeds vaker van vergetelheid.

WILLEMSTAD - Mr. Alex Reinders (links) tijdens zijn voordracht gistermorgen in de UNA. Onder de vele belangstellenden bevond zich de Gouverneur van de Nederlandse Antillen, Prof. Dr. Rene Romer (rechts).

Vervolg 2.0.2.

Schilder Carel Willink portretteerde Cola Debrot.

Ik meende van de heer Reinders te begrijpen dat "relativerende vermogen" hier vooral sloeg op het zich bewust zijn van het feit dat hij (Debrot) ooit óók vergeten zou raken. Misschien heb ik dat verkeerd begrepen, want zelf lijkt me dat gedicht, op het eerste gezicht, meer duiden op het "liever willen vergeten" van die periode, een verlangen naar de vergetelheid; hetgeen natuurlijk iets heel anders is. Het komt mij ook heel logisch voor dat een mens (als Debrot toen), die zo aan allerlei kritiek onderhevig was, op dat moment graag wou dat hij al in vergetelheid geraakt was – en de veronderstelde relativiteit met betrekking tot zijn "roem en belangrijkheid als gouverneur" lijkt mij, zo kort na mei 1969, niet waarschijnlijk. Zoveel "roem" ervoer hij toen niet, wel ontmoette hij veel kritiek. Maar ik ben, ik geef het eerlijk toe, geen groot kenner van Debrots werk en levensloop. Daarnaast is het "beleven" van zijn gedichten en literatuur een hoogst persoonlijke ervaring en de wetenschappelijke interpretatie ervan laat ik graag over aan mensen die een studie van Debrots werk gemaakt hebben.

Dubbelhartigheid

Over Debrots politieke leven is nog weinig op schrift gesteld. Naar aanleiding van de onlusten in 1969 is hem wel politieke dubbelhartigheid verweten. De heer Reinders verwierp die uitdrukking nadrukkelijk en stelde dat Debrots houding juist voortkwam uit zijn vermogen om aan een zaak twee kanten te zien.

Debrots hele oevre is als het ware doordrenkt van allerlei tegenstellingen. In "Mijn zuster de negerin" is dat de verhouding tussen blank en zwart; in "Bid voor Camille Willocq" is het hemel en aarde, in de gestalte van een priester en een leek om enkele door de heer Reinders genoemde voorbeelden aan te halen. Naast zijn gedichten, romans en toneelstukken heeft Debrot ook veel essays geschreven. Uit "Bevolkingsgroepen op Curaçao' (verschenen in 1945 in "Cultureel Indië) citeerde de heer Reinders Cola Debrots opmerking "ook op Curaçao verdonkeren de blanken en lichten de zwarten op" en uit "Het polylinguale karakter van de Antilliaanse samenleving" (1967, Pedagogisch Didactisch Bulletin nr. 1): "Boeli van Leeuwen heeft het heel typisch uitgedrukt, hij zegt: "Ik droom in het Papiaments en ik schrijf in het Nederlands".

De heer Reinders voegde hier aan toe te veronderstellen dat Debrot in het Nederlands droomde. Deze veronderstelling werd verder echter niet toegelicht.

Waarschijnlijk doelend op het romantisch-realisme van het tijdschrift Criterium, dat Cola Debrot samen met Han Hoekstra en Ed. Hoornik heeft opgericht in 1940 noemde Alex Reinders, Cola Debrots werk en leven samenvattend, hem: "Een warm mens met koele analyses".

Het initiatief tot deze lezingen en de gelukkige omstandigheid dat vele mensen zich willen verdiepen in culturele en literaire aspecten van de Antilliaanse samenleving (de zaal was zéér goed gevuld) stemt optimistisch.

Eén punt van aanbeveling zou ik hier toch echter niet onvermeld willen laten. Het hoge (snelle) spreektempo van de heer Reinders zou, bij mensen die slecht bekend zijn met het onderwerp van de lezing en/of die het academische Nederlands niet voor 100 o/o onder de knie hebben, een barrière kunnen opwerpen in de toekomst om kennis te gaan nemen van interessante lezingen in de Cola Debrot-voordrachtencyclus. Te hopen is dan ook dat zijn opvolgers een middenweg zullen weten te vinden tussen academische- en spreektaal.

Dat doet namelijk niets af aan de diepgang van het te behandelen onderwerp, noch aan de mogelijkheid om die diepgang te bereiken.

Marjo Nederlof.

Amigoe 2-12-85

Bij 50 beste kinder- en jeugdboeken gerekend

Eervolle vermelding voor jeugdroman Josette Daal

-door B. Jos de Roo-

HILVERSUM—Het Nederlandse ochtendblad Trouw rekent de jeugd-roman "Warwind" van de Arubaanse schrijfster Josette Daal tot de vijftig beste kinder- en jeugdboeken van het afgelopen jaar.

Elk jaar maakt Trouw een keuze uit het totale boeken-aanbod. Niet alleen oorspronkelijk Nederlands-talige boeken, maar ook vertaalde werken behoren daartoe. De redactie gaat daarbij bewust uit van maatstaven van volwassenen. Ze kiest daarbij die boeken uit, die de literaire verbeelding aankweken, verwondering wekken en sfeer hebben. De uitverkoren schrijvers nemen kinderen in hun boeken serieus. Ze vertekenen de wereld niet door bij het schrijven op hun hurken te gaan zitten, aldus de redactie van Trouw.

In de leeftijd-categorie tussen tien en twaalf jaar behoort het debuut van de Arubaanse Josette Daal, Warwind, tot één van de zes uitverkoren boeken. Dat is een aardig succes voor de jonge Arubaanse uitgeverij Charuba, die opgezet is door de Arubaanse bibliothecaresse Alice van Romondt en de Nederlandse schrijfster Miep Diekmann. In Warwind vervlecht Josette Daal volgens Trouw de fantasie en de werkelijkheid nauw met elkaar. Het is het verhaal over een groepje zesde-klassers, dat geheimzinnige avonturen beleeft met hun nieuwe juf, die veel gemeen heeft met de onberekenbare warwind, die over het eiland raast.

In een interview met Wim Rutgers verklaarde Josette

Cola Debrot-voordrachten aan de UNA

Op weg naar Miraflores, langs de Jan Noorduynweg

ER ZIJN van die jaren die al bij voorbaat een etiket opgeplakt krijgen en dan dient de mensheid er dus rekening mee te houden dat het betreffende jaar een aureool heeft meegekregen. Soms echter blijkt pas aan het eind wat voor jaar het eigenlijk is geworden. Het lopende jaar is in ieder geval een Debrot-jaar. Op 22 mei verschenen de eerste twee delen van het Verzameld Werk bij uitgeverij Meulenhoff. In deel 1 staan alle opstellen over Antilliaanse cultuur en letterkunde en in deel 2 is alle poëzie verzameld. Er werd tegelijkertijd een expositie samengesteld over leven en werk van Debrot die begin oktober in het CCC-gebouw in Emmastad te zien was en die inmiddels ook Bonaire, Debrots geboorte-eiland, heeft aangedaan.

En nu zijn er dan ook nog de Cola Debrot-voordrachten, een lofwaardig initiatief van UNA-rector Alex Reinders. Het gaat hier om een cyclus lezingen over algemeen culturele onderwerpen waarbij de nadruk valt op de literatuur. De keuze van de naam van Debrot moet gezien worden als een eerbetoon aan het feit dat de politicus-jurist-artsschrijver een zeer brede culturele belangstelling had. Dit laatste zal eens te meer duidelijk worden als de bibliothecaresse van de UNA, Maritza Eustatia, haar catalogus klaar heeft waarin alle culturele activiteiten van Debrot op de Antillen op een rijtje zullen worden gezet.

Een eerbiedwaardige rij prominenten zal de komende maanden diverse aspecten van de Antilliaanse en/of Caribische cultuur belichten. Op 19 januari 1986 spreekt José Capricorne en daarna zullen o.a. Henri Habibe, Wim Rutgers, Aart Broek en Elis Juliana op zondagochtend in de aula van de UNA het woord tot de belangstellenden richten. Ook zijn er vergevorderde plannen om in januari 1986 een Debrot-symposium te houden, waarbij o.a. ook Debrot-biograaf J.J. Overstegen aanwezig zal zijn.

Gisterochtend begon de serie met een bespreking van leven en werk van Cola Debrot door (en nu moet ik natuurlijk «last but not least» zeggen) door Reinders zelve. Hij nam als uitgangspunt voor zijn toespraak zijn eigen lees-ervaringen en hij benutte daarbij vooral het retorisch stijlmiddel van de verontschuldiging vooraf, een excuus dat de toehoorder al of niet serieus kon nemen. Met het literaire tijdschrift uit het interbellum Forum en de schrijver Simon Vestdijk als uitvalsbases, hier ook oude liefdes genoemd, werd een poging gedaan om de persoonlijke genegenheid voor het werk van Debrot, maar vooral ook voor de mens Debrot vorm te geven.

Achtereenvolgens kwamen de biografie en het werk aan bod. In de biografische opmerkingen viel vooral op dat Debrot geschetst werd als een romanticus pur sang, van de oude stempel zogezegd, als een man die leeft met de bekende twee zielen in zijn ene borst, om het Duitse adagium maar even te vertalen. Daarnaast moet Debrot, volgens Reinders, gezien worden als een ironicus die ironiseert in het besef dat "niets geheel waar is en ook dit niet", waarbij die relativering vooral de eigen persoon geldt. Dit laatste werd treffend geïllustreerd met fascinerende bandopnames die de lezing voorzagen van een sfeervolle vleug echte geschiedenis. Duidelijk werd daaruit dat Debrot vooral de zelfironie gebruikte als hij het over zichzelf had als politicus of als organisator. Bij Debrot is van zelfironie ten koste van het schrijversschap niets te bespeuren. Debrot schrijft wel een kwatrijn waarin hij het gouverneurschap relativeert: De Galerij maar met de schrijver wordt niet gespot. Daarvoor zijn boeken als «Bid voor Camille Willocq», «Bewolkt bestaan», «De vervolgden» en eersteling «Mijn zuster de negerin» toch veel te serieus en de twee eerstgenoemde met name "te" existentialistisch. Debrot mag dan voor Vestdijk een humorist zijn, zoals Reinders opmerkte, maar hij ziet Debrot niet als een ironisch schrijver.

In de afsluiting van zijn biografische gedeelte benadrukte Reinders de verschillende interpretaties die er bestaan over het optreden van Debrot gedurende en na de 30ste mei 1969, waarschijnlijk de meest tragische periode in zijn leven. Waar sommigen Debrot dubbelhartigheid verwijten, zou Reinders spreken over de essentiële tweeledigheid van Debrot, zoals die bijv. ook benadrukt wordt door Jos de Roo als hij zegt: "De grootheid van Debrot als gouverneur was dat zijn handelen op kritische momenten niet bepaald werd door de diplomaat die hij kon zijn, maar door de humaan voelende mens met inzicht voor historische processen" (Amigoe, 24 mei 1985).

Bij zijn bespreking van het werk van Debrot liet Reinders zien hoe de inherente tegenstelling van het romantisch levensgevoel ook hier als leidraad voor onderzoek bruikbaar is. Dit zou bijv. het geval zijn in Debrots beginsel-verklaring in zijn blad Criterium van vlak voor W.O. II waarin een poging gedaan wordt "het onverzoenlijke te verzoenen". Althans, dat mogen we concluderen uit Debrots meest beroemde programma-punt, dat van de romantisch-rationalistische literatuur. De geschiedenis laat zien hoe deze activiteit noodgedwongen in een poging blijft steken waardoor meestal producten ontstaan die of door de romantische pool of door de rationalistische pool beheerst worden. Zoals bijv. recent benadrukt wordt door A. Middeldorp in zijn studie over Gerrit Achterberg: «De wereld van Gerrit Achterberg» (Amsterdam 1985).

Tijdens deze bespreking merkte Reinders ook nog op dat de novelle «Bid voor Camille Willocq» jammer genoeg onderschat was. Maar dat is (als het al waar is) misschien wel het gevolg van het feit dat het werk van Debrot nooit geheel rustig is ontvangen. En inzake Willocq is dat misschien niet verwonderlijk als we bedenken dat de novelle gelezen kan worden als een verlate echo van de Zwerverromans van Arthur van Schendel, terwijl ook het gebruik van het dubbelgangers-motief (een typisch romantisch element) er wel erg dik bovenop ligt.

Na het fictief proza werden kort enkele opstellen aangestipt waarna Reinders nog eens diegenen te lijf ging die de poëzie van Cola Debrot cerebraal vonden. Dat is zij beslist niet en daar had hij, inhoudelijk gezien, ook volledig gelijk in. Maar dat neemt niet weg, dat veel van de poëzie van Debrot wel degelijk lijdt aan het euvel van de versificatie. Iets wat, uitgaande van het feit dat Debrot tenslotte een Criterium-dichter was, niet zo verwonderlijk is. Het bericht, de mededeling als uitgangspunt voor een gedicht, daaraan hadden die dichters geen hekel, zoals o.a. blijkt uit het gedicht

Slang en adelaar
voor Charles Roelofsz

't Was in een oude Mexikaanse stad
met romdom pieken van een verre keten,
dat ik begreep, haast wenend, hoe bezeten
wij zijn, daar pijn aan onze harten vrat.

Men zag het oppervlakkig hun niet aan,
een valse glimlach speelde op de gezichten
van wie gedwee hun bezigheid verrichten
of naar de verte staarden in hun waan.

Pablo en Juan, of hoe zij verder heten,
zij leven als de weeldrige liaan,
die leeft buiten haar eigen medeweten,

totdat opeens in het benauwd bestaan
een woord vol boze gifstof wordt gesmeten
en legers, snood of groots, tot stof vergaan.

Reinders sloot zijn toespraakje af met een kwatrijn van eigen hand waarin hij stoeide met de voornaam van zijn onderwerp. Maar hiermee is Debrot nog niet gevangen, wij wachten op de volgende poging tot omcirkeling in januari wanneer in ieder geval de grote roman «Bewolkt bestaan» ter sprake zal komen. Het moet een dankbare taak zijn om over een man met zoveel aspecten een symposium te organiseren. De UNA verdient met de organisatie van deze culturele evenementen — waarvoor altijd, dat zagen we gisteren ook, een dankbaar publiek te vinden is — alle eer.

Hangt de Cola Debrotvlag al boven Miraflores/Ascención?

KLAAS DE GROOT

Daal, dat zij er van houdt om de ervaringen die ze als onderwijzeres heeft, te vermengen met haar fantasie. Kort geleden voegde zij daar in een interview voor de Wereld-omroep nog aan toe, dat Warwind ook kritiek inhield op de ouderwetse manier van lesgeven. "Kinderen moeten zo opgevoed worden, dat zij hun mond durven open te doen. Dat stimuleert ook hun verbeeldings-vermogen", aldus Josette Daal.

De nieuwe Arubaanse schrijfster is een produkt van het APA-vertaalproject onder leiding van Joyce Pereira. Ze werkt mee aan de vertaling van Miep Diekmann's "Nildo en de maan", dat onder de titel "Nildo i e luna" bij Charuba verscheen. De ervaringen bij dit vertaal-project waren voor Josette Daal zo stimulerend, dat zij besloot zelf een jeugd-roman te schrijven. Dat werd Warwind. Meer werk van haar is in voorbereiding.

DAMES SPIJKSTRA EN RAKEN WINNEN EERSTE PRIJS: KLM-REIS NAAR NEDERLAND

FOTOWEDSTRIJD INNERWHEEL WERD GROOT SUKSES

WILLEMSTAD - Zaterdagmiddag, 30 november werden om vijf uur de winnaars bekend gemaakt van de fotowedstrijd, die georganiseerd werd door de service club Innerwheel ter gelegenheid van het Internationale Jaar van de Jeugd. Onder grote belangstelling van een zeer gevarieerd publiek, werd de officiele opening van een tentoonstelling verricht door Prof. Dr.R.A. Römer, Goüverneur van de Nederlandse Antillen. Alvorens de heer Römer overging tot de uitreiking van de prijzen, werd iedereen hartelijk welkom geheten door Ronald Schotborgh, Voorzitter van de Raad van Regenten van het Curaçaos Museum.

Hij wilde niet voorbij gaan aan de enorme medewerking die bij het organiseren van deze wedstrijd was verleend door de Firma Hagemeyer, in de hoedanigheid van officiele vertegenwoordiger van de Fotofirma Kodak. Volgens de heer Schotborgh is Kodak niet meer weg te denken uit onze maatschappij. Net zo min als fotografie nog is weg te denken uit ons leven. Er doen zich per dag tal van momenten voor, als men er oog voor heeft, die het waar zijn op de gevoelige plaat te worden vastgelegd. Emoties als vreugde, verdriet en melancholie kunnen in een foto prachtig tot uitdrukking worden gebracht. Deze tentoonstelling laat dat heel goed zien.

Innerwheel en Rotary

Vervolgens nam Millicent Smeets-Muskus het woord in haar funktie van initiatief neemster van deze wedstrijd. Tijdens haar voorzitterschap van de Damesafdeling Innerwheel van de Service Club Rotary, was het idee geboren, zo legde zij uit. En waarom men besloten had deze wedstrijd te organiseren juist in dit Internationale Jaar voor de Jeugd. De opzet wordt als geslaagd beschouwd, hoewel men zijn teleurstelling uitsprak over het feit dat zo weinig jeugdigen hadden deelgenomen. Op één na, waren alle prijswinnaars volwassenen. Het thema van de wedstrijd was: "De Jeugd op de Nederlandse Antillen".

Het doel dat de organisatoren voor ogen hadden was bereikt, te weten de participatie van de jeugd op alle zes eilanden van de Nederlandse Antillen en de jeugd te aktiveren en te stimuleren. Er waren rond de 250 inzendingen en het was dan ook een moeilijke opgave voor de jury om tot een eindoordeel te komen. Maar men werd het eens, en door de ALM werd het mogelijk gemaakt dat de prijswinnaars van Bonaire en Aruba in staat waren persoonlijk hun prijzen in ontvangst te komen nemen. Een geweldige geste van de ALM. Mevrouw Smeets was trouwens vol lof over de medewerking die werd ondervonden van tal van bedrijven. Veel prachtige prijzen werden ter beschikking gesteld.

Tentoonstelling

Het ligt in de bedoeling dat de tentoonstelling in het Curaçaosch Museum zal worden gevolgd door o.a. een fotoreportage in de Holland Herald om touristen te tonen hoe de Jeugd op de Antillen leeft en speelt, en de jeugdbladen Tina en Club zullen de jeugdige winnares Elvi Verton een interview afnemen. Misschien is het mogelijk een aantal van de mooiste foto's te gebruiken voor een serie kinderzegels. Op die manier kan men op tal van manieren kennis nemen van de fotografische mogelijkheden en talenten die hier op de Antillen zijn.

Jury

José Capricorne kreeg de gelegenheid om namens de jury, waarvan hij voorzitter was, enige toelichting te verschaffen. De jury bestond uit: Mevrouw D. Sampayo-Garrido Nijgh, schilderes, en de heren F. Nijborg, beroepsfotograaf, Mike Koch binnenhuisarchitekt, Elis Juliana en J.M. Capricorne, beiden vermaarde schilders. Capricorne legde uit waar de jury in het beoordelen vooral op gelet had, n.l. esthetica, gevoel en spontaniteit. Hij ziet fotografie als Kunstuiting.

Prijsuitreiking

Na deze duidelijke uitleg kwam Gouverneur Römer aan het woord. Om met zijn eigen woorden te spreken. "Er is mij zojuist gevraagd iets te zeggen, alvorens over te gaan tot het uitreiken

Vervolg p. 5

WILLEMSTAD - Gouverneur Dr. Rene Romer feliciteert fotograaf Ken Wong en reikt hem zijn prijs uit, t.w. een giftcheque van Innerwheel Curacao. Wong won de tweede prijs in de door deze serviceclub georganiseerde fotowedstrijd.

WILLEMSTAD - Voor de uitreiking van de diverse prijzen in het Curacaos Museum in het kader van de door de Innerwheel Curacao georganiseerde fotowedstrijd bestond er veel belangstelling.

van de prijzen. Gelukkig had ik dat zelf ook al besloten en kan ik dus aan dit verzoek voldoen". Prof. Römer feliciteerde allereerst de Innerwheel dames met het sukses van deze wedstrijd. Aanvankelijk kwam het wat traag op gang maar de uiteindelijke 250 inzendingen bewezen toch dat men belangstelling had en dat er veel talent aanwezig is. Veel dank en waardering had Prof. Römer ook voor de deelnemers. Hij was vooral getroffen door het speelse element en zag deze hele combinatie wedstrijd/tentoonstelling als stimulans om verder te gaan.

De prijzen gingen tenslotte naar: Mevrouw E. Spijkstra, doch vanwege haar afwezigheid werd haar prijs, een retourticket Curaçao-Amsterdam door haar schoonmoeder in ontvangst genomen. Deze prijs werd ter beschikbaar gesteld door de KLM.

De tweede prijs ging naar Ken Wong. De bekendmaking van deze prijswinnaar werd door de Gouverneur benadrukt, waarbij hij de lachers op zijn hand kreeg. Beide heren ontmoeten elkaar geregeld bij allerlei gelegenheden. Ken Wong won een Giftcheck, geschonken door de Innerwheel Curaçao.

De derde prijs werd gewonnen door W. Elstak, en bestond uit twee interinsulaire tickets naar keuze. G. Spellen van Aruba ontving een Sony Cassette walkman set van de Fa. Hagemeyer. Mej. Rita Geerman van Aruba ontving een giftcheck geschonken door de ABN.

Mej. Elvi Verton ontving eveneens een giftcheck, geschonken door Maduro & Curiel's Bank. G. Veenstra ontving een waardebon, geschonken door Boolchands.

Al deze prijswinnaars vielen in de kategorie 1, d.w.z. dat zij foto's hadden ingeleverd van het formaat 8x10 inches.

In kategorie 11 (kleiner dan 8x10) werden prijzen gewonnen door: Mevrouw Renee Raken-van der Velden, eveneens een retourticket Curaçao-Amsterdam, geschonken door de KLM.

De tweede prijs ging naar Luitenant ter Zee (inmiddels teruggekeerd naar Nederland) A.R. Blom. Hij ontving een giftcheck van de Rotary Club Curaçao.

H. Rigot won de derde prijs, 2 interinsulaire tickets naar keuze, van Maduro Travel. Mevrouw Klara Schreuder-Kerpel ontving de vierde prijs, een Sony cassette walkman set, van de Fa. Hagemeyer. Mevr. C.A. Huizink-Huberti ontving een giftcheck van Curaçao Banking. Mej. D. Vivo van Bonaire ontving een giftcheck van de ABN. A. Fraai tenslotte ontving een waardebon van de firma C.T.C.

Alle prijswinnaars van harte gelukgewenst!

OPLOSSING VOOR BUURTCENTRUM DAKOTA?

ORANJESTAD - De publicaties van de laatste tijd over de uiterst deplorabele toestand, waarin het Buurtcentrum Dakota verkeert, heeft geleid tot een groot aantal reacties, aldus verneemt de Beurs van Osticeba, het overkoepelend orgaan van de buurtcentra op het eiland. Ondermeer voelde men de noodzaak om over deze kwestie te vergaderen en deze vergadering werd dan ook uitgeschreven voor aanstaande zondag 11 uur 's morgens in het buurtcentrum.

Ondermeer zal gesproken worden over de redenen, die geleid hebben tot de sluiting, wat gedaan kan worden voor de toekomst van het buurtcentrum en wie bereid zijn hierbij het bestuur de helpende hand te bieden.

De Beurs publiceerde kort geleden uitgebreid over deze zaak en signaleerde als voornaamste oorzaken het ontbreken van een full-time coordinator, een subsidie en vrijwilligers.

Ondanks de vele reacties, bestaat volgens Osticeba toch weinig belangstelling voor een bestuursfunctie. Men wil wel de helpende hand bieden, maar geen verantwoordelijkheid op zich nemen, omdat de huidige moeilijke situatie financiele hulp van de overheid vereist en men gerede twijfels heeft ten aanzien van het krijgen hiervan.

Derhalve stelt Osticeba ook voor een commissie in het leven te roepen, om alle aspecten van de zaak grondig te bestuderen, ondermeer de mogelijkheden om eerdergenoemde coordinator aan te trekken en om toch een subsidie te krijgen. Het is hierbij wel zaak de mening van de bevolking in kwestie te horen en om die reden verwacht Osticeba dan ook een grote opkomst voor de vergadering van aanstaande zondagmorgen.

JEUGDORKEST CUMISCO GEEFT BLIJK VAN GROOT TALENT

WILLEMSTAD - Curacao heeft er een goed jeugdorkest bij! Dat kunnen we gerust vaststellen, na de première van Cumisco, het Curacaos Middelnaar Schoolorkest jongstleden zaterdag in Theater de Tempel te hebben bijgewoond. Kwalitatief zijn de jeugdige musici in drie maanden gegroeid tot een niveau, waar hun dirigent met recht trots op mag zijn; het heeft dan ook de volledige inzet van alle betrokkenen opgeeist. Voor genodigden als Gezaghebber Ronald Casseres, Commandant der Zeemacht van de Nederlandse Antillen Schelkens, Minister van Onderwijs Frank Rozendal, en vele anderen (Z.E. Gouverneur René Römer liet weten, dat hij helaas niet aanwezig kon zijn) gaven de leerlingen van de drie middelbare scholen van ons eiland hun kunnen ten beste. Dit was het begin van wat wellicht de erkenning wordt van wat een positieve aanpak met kinderen vermag. Minister Rozendal hoopt terecht dat mede door het werk van Cumisco, muziek in het onderwijs nu meer bevorderd zal worden.

De dames-orkestleden gekleed in zacht-roze hemden, met zwarte broek, de heren met witte hemden, en allen met achteloos een stropdas om, deden het zo goed, dat ze aan het eind van de avond niet konden ontkomen aan een dubbele toegift, waarna ze opgelucht konden vaststellen, dat ze het er met hun eerste officiele optreden bijzonder goed vanaf hadden gebracht.

Er waren dan ook enkele verrassingen, zeker wanneer je de "geboorte" van Cumisco - het eerste kijkje in hun work-shop, op 29 september, in de aula van het Radulphus College - hebt meegemaakt. Toen ging het allemaal nog wat houterig, onervaren, denk aan I feel Pretty, en Scarborough en aan de triangel in de Himno di Corsow.

Zaterdagavond liep het echter gesmeerd; muzikaal was het van goede kwaliteit. Zeker na het bijstemmen dat was na het vierde stuk, waren de jonge muzikanten goed warmgelopen. De trompetten moesten zelfs tot de orde geroepen worden, zo overenthousiast bliezen zij hun tonen eruit. Sloop John B. werd er uitgeschud alsof ze nooit anders gedaan hadden, na het slepende Green, Green Grass of Home met het kundig "rikketikketik" van de campana.

Na de pauze identificeerde dirigent Ramon Williams zich met zijn pupillen, door ook in hemdsmouwen en achteloze stropdas voor het publiek te verschijnen. Er wachtten ons nog enkele verrassingen: Guantanamera werd geintroduceerd "volgens Williams", met achtereenvolgens de conga, het drumstel en de tempel-blocks, piano, fagot en daarna de rest van het orkest. "Het arrangeren naar de instrumentale mogelijkheden van deze bezetting kost je twee keer zoveel werk als het standaard-arrangement van een filharmonisch orkest" zegt Ramon Williams. Zo wilde hij bij "Summertime" ook de demper op de trompet.....

Bij New York - New York ging weer die vergelijking met het eerste optreden op: Wat zijn die mensen vooruitgegaan! Een onwillekeurig meeswingende dirigent hield toch wel zijn orkest stevig in de gaten, en corrigeerde met vaardige hand het ritme en het volume.

Het kostte hem ook geen dirigeerstokjes deze keer, al moest hij wel de aandacht "er bij" tikken met het bijstemmen na de pauze. De verrassende Curacaose hoedjes deden het ook goed, bij het sluitstuk van de avond, Elsa Maria, van Jacopo Palm.

Een geslaagd eerste optreden van Cumisco, wat onderstreept werd door de gezaghebber, die eigenlijk de zaterdag liever in huiselijke sfeer doorbrengt, zoals hij zei, maar een genoegelijke avond had doorgebracht. Jammer dan ook van die lege plaatsen van genodigden, die zonder bericht wegbleven.... De appreciatie van deze musici is immers volledig op zijn plaats! Op 7 en 8 december is er weer een optreden in de Tempel!

Het orkest mag vol vertrouwen zijn deelname aan het Carol Morgan Festival tegemoet zien, waarvoor de heer Williams kort geleden de uitnodiging vanuit Sto. Domingo heeft ontvangen. Dit festival vindt in maart aanstaande plaats.

De inzet en het uitstekende resultaat, dat in deze korte tijd van het bestaan van Cumisco bereikt werd, geven reden om te geloven dat deze jeugdige orkestleden en hun enthousiaste dirigent hoge ogen zullen gooien op dit Carol Morgan Festival voor middelbare scholen uit het Caribisch gebied en Latijns Amerika...

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN Vrijdag 6 december 1985

Uitnodiging

WAT VINDT DE ANTILLIAAN VAN ZIJN VERLEDEN?

Nederlands televisieregisseur, bezig met voorbereiding t.v.-programma, ontmoet graag mensen die zich sterk betrokken voelen bij de HISTORIE van de NEDERLANDSE ANTILLEN in een ver of recent verleden. Cultuur, godsdienst, menselijke verhoudingen, sociale toestanden, kleurbarrières, muziek, poëzie, wanhoop of levenslust, alles moet ter sprake kunnen komen in een open gedachtenwisseling.

Datum : woensdag, 11 december 1985.
Aanvang : 8.00 - 10.00 p.m.
Zaal : U.N.A. leslokaal nr. D.4.

TOEGANG GRATIS Iedereen is welkom

Eight year old Steven Hodge of the Regina School was the successful winner of St. Maarten's 7th annual Children's Song festival.

Young Steven won with the Song: "Love, Love, Love, that what it's all about", from among 11 participants.

Third runner up, was Magdalena Lejeuz, an 11-year-old student of the Pondside Elementary School.

Jose Williams of Sister Magda School - was second.

All contestants received a trophee as a prize.

In an interview with coordinator Mavis Brooks, she told New Age that the songfestival was of a very high caliber.

The contestants received voice training and stage performance from Miss Anastacia Larmonie. The committee which organized the songfestival, consisted of William Marlin, Mavis Brooks, Rhoda Fowler and Beryl Lake. The songfestival was sponsored by the St. Maarten's Council on the Arts.

Magdalena Lejuez

Steven Hodge

Jose Williams

AMIGOE
ZATERDAG 7 DECEMBER 1985

Onthulling monument van Frans Booi

KRALENDIJK — Het Cultureel Centrum Bonaire (CCB) heeft de secretaris van de Sticusa drs M.D. Thijs verzocht het monument van het hoofd van Cultuur en Opvoeding Frans Booi te onthullen. Dit zal gebeuren op zondag 8 december om vier uur in de namiddag. Zoals bekend is het monument van Frans Booi al geruime tijd geleden ontworpen en zou een plaats krijgen op het plein voor de St Bernarduskerk. Er werd voor de vervaardiging ook een aanzienlijke som geld uitgetrokken, maar in feite aanvaardde het BC nimmer de kunstuiting van Booi. Nu heeft het CCB besloten om het beeld van Frans een plaatsje te geven op het terrein van het jeugdhuis Jong Bonaire.

De Beurs
Zaterdag 7 december 1985

Jossy Mansur Direkteur Tele-Aruba?

ORANJESTAD - Volgens berichten van welingelichte zijde werd gisteren ten overstaan van notaris mr. Edgar Laclé de oprichtingsakte verleden van Tele-Aruba N.V., de maatschappij van het eilandgebied die het televisiestation op Aruba van de ATM gaat overnemen.

Volgens dezelfde bron werd de journalist Jossy Mehsen Mansur benoemd tot direkteur, welke funktie hem, naar verluidt, al langer tijd door de MEP zou zijn toegezegd.

Het komt wel vreemd voor dat niet iemand van het eilandgebied zelf met deze funktie werd belast, zeker niet als het uitsluitend gaat om het direkteurschap van de eigenaarsmaatschappij en niet om de dagelijkse leiding van het televisiestation zelf.

Notaris Laclé was gisteravond niet bereikbaar voor nadere berichten en gedeputeerde Frank Croes, die deze zaak voor het Bestuurscollege behandelt, evenmin.

AMIGOE
ZATERDAG 7 DECEMBER 1985

Jossy Mansur is van TeleAruba nv directeur

ORANJESTAD — Voor notaris mr Edgar Lacle hebben gedeputeerde mr John van der Kuyp en ing. Briezen, directeur van de Arubus nv de nieuwe vennootschap TeleAruba nv opgericht. Honderd procent van de aandelen zijn in handen van het eilandgebied Aruba. Tot eerste en enige directeur werd benoemd de heer Jossy Mansur, eigenaar van het ochtendblad Diario en directeur van de Mansur Trading Company.

In een gesprek met de Amigoe bevestigde Jossy Mansur desgevraagd de oprichting van de nv en zijn benoeming tot directeur. Hij wees erop dat hij directeur van de nieuwe vennootschap is doch niet van de TV-plant. De heer Mansur zette uiteen dat de vennootschap werd opgericht omdat anders de ATM-plant niet aan het eilandgebied Aruba kan worden overgedragen.

Zoals bekend heeft de minister van Verkeer en Vervoer ing Roland Lacle herhaalde malen laten horen dat de Centrale regering klaar is voor de overdracht maar dat het eilandgebied een vennootschap diende op te richten. Dat is thans geschied. De heer Mansur stelde dat hij zo vlug mogelijk met de commissarissen van TeleAruba overleg wil plegen over de overdracht. Er is nog geen raad van commissarissen benoemd. De heer Mansur is van mening dat na de overdracht aan het eilandgebied de nieuwe regering zal moeten beslissen wat er verder moet gebeuren.